

PROGRAM 9. FESTIVALA DIPLOMSKIH I ZAVRŠNIH RADOVA 27. – 28. LISTOPADA 2021.

srijeda, 27. listopada 2021.

MS Teams

Sekcija -A-		Sekcija -B-
moderatori: Darko Đekić i Morana Drakulić Poveznica za pristup Sekciji A		moderatori: Maja Opašić i Aleksandra Smolić Batelić Poveznica za pristup Sekciji B
17:00 – 17:10	<i>Tara Pilčić: Riječka rock scena</i>	<i>Mateja Kovačević Jadrić: Mitološki likovi u književnom ciklusu Kronike iz Narnije Clivea Staplesa Lewisa</i>
17:15 – 17:30	<i>Lucija Mandarić: Uloga muzeja i galerija u likovnom razvoju djece rane i predškolske dobi</i>	<i>Martina Tušek: Književnostilska obilježja terapeutskih priča</i>
17:35 – 17:45	<i>Anamaria Sokač: Likovne vrijednosti slikovnica u poticanju dječjega razvoja</i>	<i>Paula Dumenčić: Metodičke mogućnosti primjene priče u razrednoj nastavi</i>
17:50 – 18:00	<i>Lorena Kosović: Slikovnica i rana pismenost u jezično – komunikacijskom integriranom kurikulumu</i>	<i>Laura Kraguljac: Pjevanje i govor</i>
18:05 – 18:15	<i>Tamara Rogović: Čakavsko narječje u jezično-komunikacijskom integriranom kurikulumu</i>	<i>Petra Štoković: Pisano stvaralaštvo učenika razredne nastave</i>
18:20 – 18:30	<i>Melita Car: Likovna i glazbena zavičajna baština u integriranom kurikulumu ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja</i>	<i>Martina Furlić: Vrednovanje pisanja u nastavi Hrvatskoga jezika iz perspektive učitelja</i>
18:35 – 18:45	<i>Darija Kus: Emocije u djetetovom likovnom izražavanju</i>	<i>Ameli Širola: Primjena načela zavičajnosti u razrednoj nastavi (na primjeru čakavskoga narječja)</i>
18:50 – 19:00	<i>Vivien Skladany: Status odgajateljskog zanimanja u hrvatskom društvu</i>	<i>Maja Škalamera: Primjena slikovnice kao sredstva učenja i poučavanja u 1. i 2. razredu osnovne škole</i>
19:05 – 19:15	<i>Eliana Čavrak: Razlozi odabira vrtića nacionalne manjine</i>	<i>Mia Aćimović: Metodički pristupi slikovnici u 3. i 4. razredu osnovne škole</i>
19:20 – 19:30		<i>Izabela Bauer: Metodički pristupi filmu u razrednoj nastavi Hrvatskoga jezika</i>

četvrtak, 28. listopada 2021.

MS Teams

Sekcija -C-		Sekcija -D-
moderatori: Lucija Jančec i Akvilina Čamber Tambolaš Poveznica za pristup Sekciji C		moderatori: Dunja Anđić i Sanja Vranić Poveznica za pristup Sekciji D
17:00 – 17:10	<i>Matea Debeljuh: Obiteljska politička socijalizacija i politički identitet studenata</i>	<i>Adriana Šimunović: Dječja perspektiva o ljubavi</i>
17:15 – 17:30	<i>Matea Salopek: Stavovi budućih odgajatelja o održivom razvoju</i>	<i>Valentina Horak: Preslikavanja ravnine u početnoj nastavi Matematike</i>
17:35 – 17:45	<i>Silvija Zlatar: Stavovi odgajatelja o korištenju vanjskog prostora kao mjesta učenja</i>	<i>Teodora Tomić: Oblik i prostor u početnoj nastavi matematike</i>
17:50 – 18:00	<i>Natalija Lovrić: Učinci aktivnosti u prirodi na neuropsihološke razvojne pokazatelje djece rane i predškolske dobi</i>	<i>Irma Rizvić: Analiza baterija testova za mjerenje tjelesne spremnosti u odgojno-obrazovnom sustavu</i>
18:05 – 18:15	<i>Bruna Francetić: Prevalencija razine tjelesne aktivnosti odgajatelja</i>	<i>Jelena Gunc: Kako istražuju učenici? Istraživački pristup u nastavi prirode i društva u nižim razredima osnovne škole</i>
18:20 – 18:30	<i>Sanja Halar: Utjecaj integriranog učenja uz pokret na mijenjanje kulture ustanove</i>	<i>Lucija Petračić: Arhitektura i dizajn osnovnih škola u Republici Hrvatskoj</i>
18:35 – 18:45	<i>Monika Terlević: Vođenje u ustanovama ranoga i predškolskoga odgoja i obrazovanja: između poželjnoga i stvarnoga</i>	<i>Nenad Jakopec: Samoprocjena kompetencija pomoćnih odgojno-obrazovnih djelatnika – pomoćnika u nastavi za rad s učenicima s teškoćama u razvoju</i>
18:50 – 19:00	<i>Lara Uzelac: Odgajatelji u jasličkim skupinama: izazovi i perspektive</i>	<i>Josipa Kelek: Vrednovanje atletskih motoričkih dostignuća u Tjelesnoj i zdravstvenoj kulturi u razrednoj nastavi</i>
19:05 – 19:15	<i>Vlasta Draganić: Dječja participacija u kreiranju prostora življenja u odgojno-obrazovnoj ustanovi</i>	<i>Sara Fumis: Analiza projekta Rijeka pliva u funkciji svladavanja plivačkog znanja</i>
19:20 – 19:30		<i>Tena Pejčić: Vrednovanje motoričkih dostignuća u Tjelesnoj i zdravstvenoj kulturi u razrednoj nastavi</i>

SAŽECI DIPLOMSKIH I ZAVRŠNIH RADOVA 9. FESTIVALA DIPLOMSKIH I ZAVRŠNIH RADOVA 27. – 28. LISTOPADA 2021.

Moderatori:
Darko Đekić i Morana Drakulić

Sekcija -A-

[Poveznica za pristup Sekciji A](#)

Ime i prezime diplomanta
Ime i prezime mentora
Naslov diplomskog rada

Sažetak i ključne riječi

<p>Tara Pilčić Darko Đekić</p> <p><i>Riječka rock scena</i> <i>Rijeka's rock scene</i></p>	<p>Rijeka je grad koji se oduvijek isticao svojom raznolikom i osebujnom kulturom. Kada se govori o riječkoj kulturnoj baštini neizostavan dio toga je i njena glazbena scena koja osobito ističe posebnost grada. Glazbeni stil koji je uvelike obilježio svjetsku, ali i hrvatsku riječku glazbenu scenu, poznat je pod nazivom „rock and roll“. Upravo rock and roll ima značajnu važnost za riječku glazbenu scenu obzirom da ju je ona ponajviše oblikovala u grad kakvim ga poznajemo i danas. Budući da se Rijeka nerijetko naziva gradom rocka, riječka rock scena je sa sigurnošću svojevrsni zaštitni znak grada. Riječku rock scenu obilježili su mnogi sastavi i glazbenici koji su oblikovali i društveno ozračje te time stvorili pokret koji glazbom spaja sve ljude zajedničkih interesa. Iako je rock bio popularniji u prijašnjim vremenima aktualni glazbenici i događanja riječke rock scene koja se danas organiziraju pridonose daljnjem prenošenju tradicije na buduće generacije.</p> <p>Ključne riječi: kultura, riječka rock scena, tradicija</p>
<p>Lucija Mandarić Zlata Tomljenović</p> <p><i>Uloga muzeja i galerija u likovnom razvoju djece rane i predškolske dobi</i> <i>The Role of Museums and Galleries in Early and Pre-school Children's Visual Arts Development</i></p>	<p>Važnost sadržaja koje nude kulturne institucije u nekom društvu odavno je prepoznata. U ovom radu analiziraju se edukativne dobrobiti unutar vizualno-likovnog područja, koje posjeti muzejima i galerijama mogu imati za djecu rane i predškolske dobi. U radu će se upotrijebiti dokumentacijska metoda kojom će se sakupiti podaci iz riječkih muzeja i galerija, koji u svom radu imaju zastupljene edukativne programe vezane za likovno područje. Istražit će se u kojoj je mjeri i na koji način razvijena suradnja navedenih institucija s riječkim vrtićima.</p> <p>Ključne riječi: dijete, galerija, likovni razvoj, muzej.</p>
<p>Anamaria Sokač Anita Rončević</p> <p><i>Likovne vrijednosti slikovnica u poticanju dječjega razvoja</i> <i>Visual Values of Picture Books in Encouraging Children's Development</i></p>	<p>Pojam slikovnica i njena povijest je istražena radi novih spoznaja o slikovnicama namijenjenih djeci različitih dobi te njezinom razvoju u prostoru današnje Hrvatske, ali i u svijetu. U radu će se pobliže sagledati potencijalni utjecaj slikovnice u dječjem razvoju kao primarna dječja literatura i na koji se način likovnim elementima utječe na razvoj djeteta, njegov osjećaj za estetiku, spoznavanje svojih osjećaja i na djetetovo vlastito likovno stvaralaštvo.</p> <p>Od velike je važnosti da se djetetu čita od najranije dobi kako bi ono već tada usvajalo jezik i pojmove koji se nalaze oko njega. U radu se pobliže opisuju elementi koji se tiču forme i fizičkog izgleda slikovnice te na koji se način njima utječe na djetetov rast i razvoj.</p> <p>U zaključku rada navedeno je kako se slikovnicom može u velikom djelu potpomoći rastu i razvoju djeteta na gotovo svim razvojnim cjelinama, od osobnog likovnog stvaralaštva, emocionalnog shvaćanja svijeta oko i unutar</p>

	<p>djeteta do učenja novih pojmova, susretanja sa novim situacijama i rješavanju problema.</p> <p>Ključne riječi: slikovnica, likovne vrijednosti slikovnice, razvoj djeteta, ilustracija, likovni elementi.</p>
<p>Lorena Kosović, Vesna Katić <i>Slikovnica i rana pismenost u jezično – komunikacijskom integriranom kurikulumu</i> <i>Picture book and early literacy in a language - communication integrated curriculum</i></p>	<p>Slikovnica je prva knjiga s kojom se dijete rane i predškolske dobi susreće. Različiti autori bavili su se proučavanjem slikovnice i njezinom ulogom u životu djeteta. Tako su nastala i različita određenja slikovnice. Neki autori su veći naglasak stavili na ulogu slikovnice u životu djeteta, neki na tekst slikovnice, a poneki su u svoje viđenje slikovnice uključili sve navedeno. To dalje dovodi do odnosa između slike i teksta u slikovnici u kojem je teško odrediti prednost jednog ili drugog dijela. Neke vrste slikovnica obrađuju temu odnosa među slikama i tekстом, no postoje i još mnogo drugih vrsta slikovnica od kojih neke utječu na razvoj rane pismenosti. Rana pismenost razvija se u ranoj dobi te obuhvaća nekoliko vještina. Te vještine su važne za razvijanje djetetove sposobnosti čitanja i pisanja kojima će se dijete služiti u kasnijem obrazovanju. Da bi se vještine kod djeteta razvile, vrlo je važno da odrasle osobe djeci čitaju slikovnice koje će im pomoći u razvoju rane pismenosti.</p> <p>Ključne riječi: slikovnica, rana pismenost, vrtić, dijete.</p>
<p>Tamara Rogović Vesna Katić <i>Čakavsko narječje u jezično – komunikacijskom integriranom kurikulumu</i> <i>The Chakavian Dialect in Language - Communication Integrated Curriculum</i></p>	<p>Čakavsko narječje kao segment kulturne baštine i tradicije određenog kraja, zbog utjecaja globalizacije, treba sačuvati. Mogući način je primjena u odgojno- obrazovnom radu s djecom rane i predškolske dobi. Pozornost je usmjerena prikazu mogućnosti dobre prakse u primjeni čakavskog narječja u institucionalnom kontekstu. Provedeno je kvalitativno istraživanje metodama polustrukturiranog intervjuiranja i analize sadržaja. Dobiveni rezultati upućuju na zastupljenost različitih igara i sudjelovanja na festivalima u cilju njegovanja čakavskog narječja.</p> <p>Ključne riječi: čakavsko narječje, jezični, komunikacijski, govorni razvoj</p>
<p>Melita Car Anita Rončević <i>Likovna i glazbena zavičajna baština u integriranom kurikulumu ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja</i> <i>Visual and Musical Native Heritage in the Integrated Curriculum of the Early and Preschool Education</i></p>	<p>Implementacija likovne i glazbene zavičajne baštine u kurikulum ustanova ranog i predškolskog odgoja čiji je smisao sačuvati kulturni identitet i zavičajne vrijednosti predstavlja ne samo nužnost, već i vrlo važan dio u kurikulumu kojim će se djeca poticati na istraživanje vlastitog kulturnog nasljeđa i očuvanja tradicijskih vrijednosti.</p> <p>Kulturna i zavičajna baština, važnost tradicije u odgojno-obrazovnom procesu glavni su element rada, posebna pažnja posvećena je implementaciji likovne i glazbene zavičajne baštine u kurikulum ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja kao i značaj odgajatelja u poticanju zavičajnog identiteta a rad sadrži i istraživanje likovne i glazbene kulturne baštine zavičaja.</p> <p>Spoznavanjem likovne i glazbene baštinu, djeca se senzibiliziraju za njezino očuvanje u vrtiću dajemo joj na važnosti i daljnje prenošenje pa makar i djelić nečega što predstavlja kraj u kojem živimo i rastemo. Učeći o vlastitoj kulturi, važno je kod djece poticati i razvijati osjećaje tolerancije prema drugim kulturama a brojni su i primjeri iz prakse da su djeca najbolji čuvari kulturne baštine.</p> <p>Razvoj zavičajnog identiteta kod djece predškolske dobi najčešće ovisi i o stavovima odgajatelja prema tradiciji, kulturi i bogatstvu zavičaja, kao važnim dijelovima odgojno - obrazovnog procesa.</p> <p>Cilj rada je istražiti likovnu i glazbenu zavičajnu baštinu u integriranom kurikulumu ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja u pedagoškoj dokumentaciji na razini Hrvatske te u pedagoškoj dokumentaciji odgojno-obrazovne skupine.</p>

	<p>Ovim radom može se zaključiti kolika je važnost implementacije zavičajne baštine u odgojno-obrazovni rad te razvoj zavičajnog identiteta i vrijednosti kao jednako važnom dijelu u odrastanju svakog djeteta.</p> <p>Ključne riječi: likovna i glazbena zavičajna baština, kurikulum, pedagoška dokumentacija</p>
<p>Darija Kus Anita Rončević</p> <p><i>Emocije u djetetovom likovnom izražavanju</i> <i>Emotions in the Child's Visual Art Expression</i></p>	<p>Tema ovog diplomskog rada su emocije u djetetovom likovnom izražavanju. U teoretskom djelu rada na temelju stručne literature navode se teorije (Šimić, 2020; Slunjski, 2013; Starc i sur.,2004; Kovačević i Ramadanović, 2016; Farokfi i Hashemi, 2011) o emocijama i izražavanju emocija u dječjem likovnom stvaralaštvu. Osim toga, definiraju se tri razvojne faze dječjeg likovnog izražavanja i obrazlaže na koje načine potaknuti dječje likovno stvaralaštvo. U svrhu rada provedeno je empirijsko istraživanje. Cilj istraživanja je proučiti određene likovne elemente i likovne tehnike kojima djeca likovno izražavaju emocije ljutnje i sreće, prethodno potaknuta pročitanoj slikovnici te postoji li razlika u prikazu emocija s obzirom na dob predškolske djece, odabir (a)boja i motiva. Istraživanje je provedeno na uzorku od 43-oje djece u dobi od 3 godine do polaska u školu. Dobiveni rezultati mogu poslužiti odgajateljima predškolske djece u obogaćivanju novim spoznajama o emocijama djeteta u likovnom izražavanju te prilagođavanju i upotrebi istih u svom odgojno-obrazovnom radu.</p> <p>Ključne riječi: emocije, djeca rane i predškolske dobi, djetetovo likovno izražavanje, ljutnja, sreća</p>
<p>Vivien Skladany, Željko Boneta</p> <p><i>Status odgajateljskog zanimanja u hrvatskom društvu</i> <i>The status of kindergarten teacher profession in croatian society</i></p>	<p>Cilj rada je ispitati stavove roditelja o statusu odgajateljskog zanimanja u hrvatskom društvu. U teorijskom dijelu rada prikazani su najrelevantnije sociološke perspektive na profesije. Istraživanje je provedeno na uzorku od 119 roditelja čija su djeca polaznici Dječjeg vrtića Rijeka. U svrhu istraživanja sastavljen je online anketni upitnik koji je bio dostupan na Facebook stranici „Vrtić kod kuće“. U radu su postavljene četiri hipoteze: „<i>Roditelji odgajateljsku profesiju definiraju kao srednje rangiranu profesiju u društvu.</i>“, „<i>Roditeljska percepcija statusa odgajateljske profesije povezana je s roditeljskom percepcijom o tome posjeduju li odgajatelji specijalizirana znanja.</i>“, „<i>Rodni konzervativizam je povezan s roditeljskom percepcijom statusa odgajateljske profesije.</i>“ i „<i>Roditelji koji smatraju da je za obavljanje poslova odgajatelja potrebna visoka stručna sprema, smatrat će da poželjni status odgajateljske profesije treba biti viši od postojećeg statusa.</i>“. Prve dvije te četvrta hipoteza su potvrđene, dok je treća hipoteza odbačena. Rezultati su pokazali kako roditelji smatraju da je odgajateljsko zanimanje iznimno važno i kompleksno, no društveno podcijenjeno.</p> <p>Ključne riječi: socijalna stratifikacija, profesija, poluprofesija, zanimanje, odgajatelj</p>
<p>Eliana Čavrak Tomac Željko Boneta</p> <p><i>Razlozi odabira vrtića nacionalne manjine</i> <i>Reasons for choosing preschool institutions for national minorities</i></p>	<p>U radu se polazi od Bourdieuovog koncepta habitusa kao konstitutivnog elementa identiteta koji proizvodi određenu sliku zbilje koja pojedincu otvara uvjete i mogućnosti djelovanja u skladu s njihovim resursima iz kulturnoga, ekonomskog i socijalnog kapitala. Primjenom kvalitativne analize životne povijesti roditelja željelo se doprinijeti razumijevanju dispozicija o talijanskim vrtićima, jezične ideologije, obiteljskih jezičnih praksi i strategija koji su vezani za habitus roditelja. Primarni razlog upisa djeteta u talijanski vrtić proizlazi iz roditeljske želje da dijete nauči talijanski jezik koji se percipira kao oblik ulaganja u kulturni i socijalni kapital djece. Ostali razlozi učenja talijanskog jezika kao i percepcija talijanskih vrtića kao važnog čimbenika izgradnje osobnog identiteta i očuvanja nasljednog talijanskog jezika predodređena je pozadinom roditeljskog iskustva, odnosno habitusom, ali i reakcijama i stavovima šire zajednice prema jeziku, njegove priznatosti i zastupljenosti u društvu s kojima su se roditelji</p>

	<p>susretali u djetinjstvu tijekom rane jezične i kulturne socijalizacije, ali i kasnije u životu.</p> <p><i>Ključne riječi:</i> habitus, nasljedni jezik, vrtići za talijansku nacionalnu manjinu, kulturni, ekonomski i socijalni kapital, jezična ideologija.</p>
--	--

<p>Moderatori: Maja Opašić i Aleksandra Smolčić Batelić</p>	<h2>Sekcija -B-</h2>
<p>Poveznica za pristup Sekciji B</p>	
<p>Ime i prezime diplomanta Ime i prezime mentora</p>	<p>Sažetak i ključne riječi</p>
<p>Naslov diplomskoga rada</p>	

<p>Mateja Kovačević Jadrić Maja Verdonik</p> <p><i>Mitološki likovi u književnom ciklusu Kronike iz Narnije Clivea Staplesa Lewisa</i> <i>Mythological Characters in the literary cycle The Chronicles of Narnia by Clive Staples Lewis</i></p>	<p>Književnoteorijskim pristupom u radu se analizira pojavnost mitoloških likova u književnom ciklusu <i>Kronike iz Narnije</i> britanskoga književnika Clivea Staplesa Lewisa. Promatraju se likovi iz grčko-rimske mitologije (fauni, satiri, driade – šumske vile, kentauri, jednorogi, bogovi Dioniz i Silvan i dr.), kao i likovi iz keltske, nordijske i drugih mitologija sjevernjačkih naroda (vještice, divovi, patuljci i dr.) – kroz njihovu ulogu u fabulama pojedinih priča i odnos prema drugim likovima. Prisutnost mitoloških likova u ciklusu <i>Kronike iz Narnije</i> povezuje se s karakteristikama žanra fantastične priče, sa životopisom Clivea Staplesa Lewisa i književnikovim odnosom prema klasičnoj mitologiji te prema vjeri i kršćanstvu. Uvedenim mitološkim likovima Lewis je povezo realan i irealan svijet te nas upoznao s brojnim mitologijama i kulturama koje su se činile nespojivima.</p> <p>Ključne riječi: fantastična priča, <i>Kronike iz Narnije</i>, Clive Staples Lewis, mitološki likovi</p>
<p>Martina Tušek Maja Verdonik</p> <p><i>Književnostilska obilježja terapeutskih priča</i> <i>Literary characteristics of therapeutic stories</i></p>	<p>U radu se književnoteorijskim pristupom analiziraju terapeutske priče autora: Susan Perrow, Jorgea Bucayja, Gerlinde Ortner, Petre Kapović Vidmar i Maura Lacovicha, s ciljem detektiranja književnostilskih obilježja ovih priča.</p> <p>Polazi se od teorijskih pristupa dječjoj priči, autora: Marijane Hameršak, Dubravke Zime, Karol Visinko, Dubravke Težak, Milana Crnkovića i drugih. Nakon definiranja kriterija analize, u odabranim primjerima terapeutskih priča teži se prepoznati njihova struktura, motivi, fabula, likovi, odnos fantastično (čudesno) – realistično itd. Analizom se nastoji odgovoriti na pitanje: pripadaju li i na koji način terapeutske priče korpusu dječje priče kao sastavnom dijelu dječje književnosti odnosno književnosti u cjelini? Analizom odabranih terapeutskih priča potvrđeno je da ove priče sadrže karakteristike prisutne u dječjoj književnosti čime se potvrđuje da se iste mogu promatrati i kao sastavni dio dječje književnosti.</p> <p>Ključne riječi: terapeutska priča, dječja priča, dječja književnost, Susan Perrow, Jorge Bucay, Gerlinde Ortner, Petra Kapović Vidmar, Mauro Lacovich</p>
<p>Paula Dumenčić Maja Opašić</p>	<p>Tema rada su metodičke mogućnosti primjene priče u razrednoj nastavi. Rad obuhvaća teorijski okvir priče kao književne vrste, različite metodičke aspekte procesa pripovijedanja, čitanja i stvaranja priča te mogućnosti primjene priče kao književne vrste u nastavi Hrvatskoga jezika, ali i kao</p>

<p>Metodičke mogućnosti primjene priče u razrednoj nastavi Methodological Potential of Applying the Story in Primary Education</p>	<p>sadržaja za ostvarivanje odgojno-obrazovnih ishoda drugih nastavnih predmeta, očekivanja međupredmetnih tema i ciljeva izvannastavnih aktivnosti. Cilj diplomskog rada je prikazati na koji način i s kojim ciljem se priča sve može primijeniti u razrednoj nastavi. Za potrebe ovog rada odabrane su četiri priče na temelju kojih su izrađeni metodički modeli za prvi, drugi, treći i četvrti razred. Modelima su prikazane različite mogućnosti primjene i načini interpretacije odabranih priča u nastavi Hrvatskoga jezika te njihove korelacije s drugim nastavnim predmetima i međupredmetnim temama.</p> <p>Ključne riječi: metodičke mogućnosti, priča, čitanje, pripovijedanje, stvaranje, razredna nastava</p>
<p>Laura Kraguljac, Darko Đekić</p> <p>Pjevanje i govor, Singing and speech</p>	<p>Pjevanje je jedan od najstarijih oblika muziciranja, a definira se kao glazbeno izražavanje ljudskim glasom. Pjevanje se redovito povezuje s riječima, no razlikuje se od govora, ponajprije dužinom trajanja pjevnih tonova. Dokazano je da dijete već u majčinoj utrobi prepoznaje majčin glas te pokazuje reakcije na razne zvukove i melodije. Prema Završkom (1995) dijete u šestoj godini života trebalo bi moći pjevati sa sigurnošću i stabilnošću te intonativno čisto, a u opsegu intervala sekste. Prema Kurikulumu Glazbene kulture, u domeni pjevanja od učenika se očekuje samostalno pjevanje i izvođenje brojalica uz uvažavanje glazbeno-izražajnih sastavnica, odnosno metra/dobi, tempa, visine tona i dinamike. Jezična kompetencija je vidljivo počela opadati kod djece, dok su govorno-jezične teškoće u porastu. Vjeruje se da ovakvom porastu pridonosi prekomjerna uporaba tehnologije i neadekvatno zadovoljavanje dječjih potreba već od predškolske dobi. Pravilan izgovor, kao i u govoru, vrlo je važan i za pjevanje. Stoga, kao što su već uvidjeli mnogi znanstvenici i stručnjaci, pa među njima i Ivon, Jurić, Mendeš, Pivac i Velički, javlja se potreba za poticanjem govora. Cilj je ovog rada dati pregled istraživanja kako pjevanje utječe na razvoj govora. Iako se ova tema može sagledati s logopedskog aspekta, ovaj rad će se temeljiti na istraživanju utjecaja glazbenih aktivnosti na govor. Radom će se prikazati i objasniti funkcioniranje anatomije pjevačkog i govornog aparata te njihov razvoj kod djece, ponudit će se pregled razvoja glazbene nastave u Hrvatskoj do danas te prikazati utjecaj glazbe, pjevanja i brojalica na razvoj glasa i govora. Nadalje, ponudit će se pregled istraživanja o utjecaju glazbe na razvoj govora te će se istaknuti važnost vokalne edukacije i vokalne higijene u odgojno-obrazovnom području. S obzirom na to da su istraživanja pokazala da muzikoterapija pozitivno utječe na razvoj govora kod djece s teškoćama, očekuje se da će pjevanje pozitivno utjecati na razvoj govora kod djece koja nemaju dijagnosticirane govorne teškoće.</p> <p>Ključne riječi: pjevanje, govor, glazbene kompetencije, vokalna edukacija, vokalna higijena</p>
<p>Petra Štoković Maja Opašić</p> <p>Pisano stvaralaštvo učenika razredne nastave Creative Writing of Primary Education students</p>	<p>Cilj rada je prikazati različite teorijske i praktične aspekte poticanja, usmjeravanja i razvijanja pisanog stvaralaštva učenika razredne nastave u nastavnim, izvannastavnim i izvanškolskim aktivnostima. Osim toga izradit će se i nekoliko prijedloga mogućih metodičkih modela za nastavne sate pisanoga stvaralaštva.</p> <p>Ključne riječi: pisano stvaralaštvo, učenički sastavak, razredna nastava, Hrvatski jezik</p>
<p>Martina Furlić Maja Opašić</p>	<p>Cilj rada bio je istražiti stavove učitelja o vrednovanju pisanja, postoje li razlike u navedenim stavovima s obzirom na dob, stupanj obrazovanja, učiteljski staž i broj učenika u razrednom odjelu te istražiti mišljenja učitelja o provođenju i unaprjeđenju vrednovanja pisanja. Istraživanje je</p>

<p>Vrednovanje pisanja u nastavi Hrvatskoga jezika iz perspektive učitelja Evaluation of writing in teaching Croatian language from teacher's perspective</p>	<p>provedeno metodom ankete pomoću <i>online</i> upitnika. Rezultati istraživanja pokazuju da učitelji smatraju da je potrebno provoditi kriterijsko i analitičko vrednovanje pisanja te da su povratne informacije dobivene vrednovanjem pisanja korisne i poticajne za učenike i učitelje. No, pokazalo se i da učitelji imaju osrednji stav o brojačanoj ocjeni kao pokazatelju stvarnih učeničkih vještina i napretka u pisanju. Utvrđene su razlike u stavovima učitelja o vrednovanju pisanja s obzirom na dob, stupanj obrazovanja i broj učenika u razrednom odjelu, no nisu utvrđene razlike u stavovima o vrednovanju pisanja s obzirom na učiteljski staž. Najčešće poteškoće učitelja u vrednovanju pisanja su brojačno ocjenjivanje učeničkih pisanih radova, određivanje jasnih i preciznih elemenata i kriterija vrednovanja te potreba ulaganja mnogo vremena za vrednovanje.</p> <p>Ključne riječi: vrednovanje, pisanje, učitelj, Hrvatski jezik</p>
<p>Ameli Širola Maja Opašić</p> <p>Primjena načela zavičajnosti u razrednoj nastavi (na primjeru čakavskoga narječja) Application of the principle of Native language (using Chakavian dialect)</p>	<p>U radu se propituje na koje se načine primjenjuje načelo zavičajnosti u razrednoj nastavi i to ponajprije u okviru nastave Hrvatskoga jezika, ali i drugih nastavnih predmeta. Pri tom se polazi od važnosti poučavanja o zavičajnom govoru, ali i pomoću zavičajnoga govora. Cilj rada je istražiti zastupljenost zavičajnih nastavnih sadržaja vezanih za čakavsko narječje i govorno područje u svim predmetima te dati primjere metodičkih modela za učenje i poučavanje pojedinih nastavnih sadržaja Hrvatskoga jezika u kojima se može koristiti zavičajni govor u okviru redovite nastave te integriranih dana i izvannastavnih aktivnosti.</p> <p>Ključne riječi: načelo zavičajnosti, zavičajni govor, čakavsko narječje, Hrvatski jezik</p>
<p>Izabela Bauer Maja Opašić</p> <p>Metodički pristupi filmu u razrednoj nastavi Hrvatskoga jezika Methodological Approaches to Film in Croatian Language Teaching</p>	<p>U radu se istražuje uporaba filma kao nastavnog sadržaja i sredstva u svim nastavnim područjima predmeta Hrvatski jezik. Pri tom je cilj bio dati pregled suvremenih metodičkih pristupa, sustava, strategija i metoda koje se mogu koristiti pri obradi filma u nastavi. Moguća praktična primjena tih sustava, pristupa i metoda prikazala se na primjeru suvremenih filmskih ostvarenja namijenjenih učenicima razredne nastave. Stoga su izrađeni metodički modeli obrade pojedinih filmskih naslova u nastavi Hrvatskoga jezika, no u poveznici i s drugim nastavnim predmetima.</p> <p>Ključne riječi: film, metodički pristup, nastava Hrvatskoga jezika</p>
<p>Maja Škalamera Maja Opašić</p> <p>Primjena slikovnice kao sredstva učenja i poučavanja u 1. i 2. razredu osnovne škole Application of Picture Books as a means of learning and teaching in 1st and 2nd grade</p>	<p>U radu se polazi od teze da je slikovnicu moguće interpretirati s različitih gledišta (jezičnog, stilskog, estetskog, likovnog, komunikacijskog, psihologijskog, filozofijskog, sociološkog) te na taj način ona postaje vrijedan predmet učenja, ali i sredstvo poučavanja. Cilj je prikazati različite metodičke modele za primjenu odabranih slikovnica u nastavi 1. i 2. r. i to ne samo nastavi književnosti i lektire gdje joj je najčešće mjesto, nego i u ostalim nastavnim područjima Hrvatskoga jezika, ali i drugih nastavnih predmeta.</p> <p>Ključne riječi: slikovnica, interpretacija, metodički model, Hrvatski jezik</p>
<p>Mia Aćimović Maja Opašić</p> <p>Metodički pristupi slikovnici u 3. i 4. razredu osnovne škole Methodical approaches to Picture Books in 3rd and 4th grade of elementary school</p>	<p>U radu se polazi od teze da je slikovnicu kao vrijedan predmet učenja, ali i sredstvo poučavanja potrebno češće koristiti u nastavi 3. i 4. razreda u kojima se ona prema dosadašnjoj nastavnoj praksi zanemaruje. Stoga je cilj prikazati metodičke modele za primjenu odabranih slikovnica u nastavi. Pri tom se analiziraju mogućnosti primjene tih slikovnica ne samo u nastavi književnosti i lektire gdje im je najčešće mjesto, nego i u ostalim nastavnim područjima Hrvatskoga jezika, ali i drugim nastavnim predmetima. Time se želi pokazati da slikovnica može biti poticajan nastavni sadržaj, posebno za stvaralački i istraživački rad učenika i učitelja.</p>

	Ključne riječi: slikovnica, metodički pristupi, Hrvatski jezik, 3. i 4. razred osnovne škole
Izabela Bauer Maja Opašić <i>Metodički pristupi filmu u razrednoj nastavi Hrvatskoga jezika</i> <i>Methodological Approaches to Film in Croatian Language Teaching</i>	<p>U radu se istražuje uporaba filma kao nastavnog sadržaja i sredstva u svim nastavnim područjima predmeta Hrvatski jezik. Pri tom je cilj bio dati pregled suvremenih metodičkih pristupa, sustava, strategija i metoda koje se mogu koristiti pri obradi filma u nastavi. Moguća praktična primjena tih sustava, pristupa i metoda prikazala se na primjeru suvremenih filmskih ostvarenja namijenjenih učenicima razredne nastave. Stoga su izrađeni metodički modeli obrade pojedinih filmskih naslova u nastavi Hrvatskoga jezika, no u poveznici i s drugim nastavnim predmetima.</p> <p>Ključne riječi: film, metodički pristup, nastava Hrvatskoga jezika</p>

Moderatori:

Lucija Jančec i Akvilina Čamber Tambolaš

Sekcija -C-

[Poveznica za pristup Sekciji C](#)

Ime i prezime diplomanta

Ime i prezime mentora

Naslov diplomskoga rada

Sažetak i ključne riječi

Matea Debeljuh Željko Boneta <i>Obiteljska politička socijalizacija i politički identitet studenata</i> <i>Intra-familial political socialization and students' political identity</i>	<p>Cilj ovog rada je analizirati veze (ispitanikove percepcije) važnosti primarnih i sekundarnih agensa socijalizacije i učestalosti političkih rasprava, razine interesa za politiku i političku participaciju te razliku percipiranog utjecaja pojedinih agensa i sociodemografskih karakteristika studenta. Rad se temelji na anketi provedenoj 2015. godine, na prigodnom uzorku od 345 studenata Sveučilišta u Rijeci sa ukupno tri fakulteta u području društvenih znanosti. Rezultati ukazuju na relativno niske percepcije o važnosti primarnih i sekundarnih agensa socijalizacije na političke stavove studenata. Iako ispitanici roditelje ne smatraju presudnim agensima, roditelji i dalje igraju važnu ulogu u prenošenju političkih stavova putem obiteljskih rasprava o politici. Porastom učestalosti vođenja rasprava o politici u obitelji, rastu i ispitanikove percepcije o važnosti roditeljskog utjecaja na njihove političke stavove.</p> <p>Ključne riječi: politička socijalizacija, primarni agensi socijalizacije, politička participacija, interes za politiku, rasprave o politici.</p>
Matea Salopek Dunja Anđić <i>Stavovi budućih odgajatelja o održivom razvoju</i> <i>Attitudes of Future Kindergarten Teachers on Sustainable Development</i>	<p>Održivi razvoj često se definira kao razvoj koji osigurava potrebe sadašnjih generacija bez ugrožavanja potreba budućih generacija da ostvare svoje potrebe. Važna je odrednica koncepta zalaganje za neophodnu promjenu ponašanja čovjeka unutar mnogih segmenata društva, ali prije svega i razumijevanje samog značaja održivoga razvoja. Cilj ovoga istraživanja bio je ispitati stavove budućih odgajatelja, odnosno studenata studija Ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja u Rijeci o održivom razvoju i odgoju i obrazovanju za održivi razvoj. U svrhu provedbe istraživanja izrađen je anketni upitnik koji je sadržavao prilagođene skale autora Park, Kim i Yu (2016). U istraživanju je sudjelovalo ukupno 54 studenata (N = 54) prve, druge i treće godine studija Ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja u Rijeci. Dobiveni rezultati istraživanja ukazuju na to da studenti studija Ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja posjeduju znanje i razumijevanje odgoja i obrazovanja za održivi razvoj. Analizom rezultata istraživanja utvrđeno je da samo jedan dio studenata provodi određene</p>

	<p>osobne namjere i promjene s ciljem održivoga načina življenja. Odgajatelji imaju značajnu ulogu u razvoju osjetljivosti djece za održivi razvoj. Ovaj rad i rezultati istraživanja mogu poslužiti kao smjernice za bolje razumijevanje koncepta održivoga razvoja i unapređenja inicijalnoga obrazovanja odgajatelja u području odgoja i obrazovanja za održivi razvoj.</p> <p>Ključne riječi: koncept održivoga razvoja, odgoj i obrazovanje za održivi razvoj, budući odgajatelji, studenti</p>
<p>Silvija Zlatar Lidija Vujičić</p> <p><i>Stavovi odgajatelja o korištenju vanjskog prostora kao mjesta učenja</i> <i>Educators' Attitudes on Using Outdoor Space as a Place of Learning</i></p>	<p>U fokusu ovog istraživanja je vanjski prostor kao mjesto učenja djece rane i predškolske dobi. Kada govorimo o učenju djece te dobi presudna je njihova znatiželja koja je u ranom razdoblju izražena u igri, istraživanju okoline i rezultatima njihovih akcija. Djeca su prirodno motivirana za fizičku aktivnost. Ona se povezuju s okolinom, prirodom i samima sobom te su dio promjena koje se kontinuirano događaju u prirodi. Svjesni smo prilika koje im nude aktivnosti na otvorenome i kroz koje spontano i kontinuirano stječu nova iskustva koristeći sva osjetila. Motiviranost za učenje i rad na otvorenome pridonosi razvoju usmjerenosti pažnje, socijalnih vještina, komunikaciji, suradnji i rješavanju konflikata te potiče razvoj svih vještina i sposobnosti u ranoj i predškolskoj dobi.</p> <p>Cilj nam je bio ispitati stavove odgajatelja o važnosti i preprekama za slobodnu igru i učenje djece na otvorenome s obzirom na razinu prihvaćanja suvremene paradigme i s obzirom na sociodemografske varijable. Pretpostavka je da odgajatelji koji se priklanjaju tradicionalnoj obrazovnoj paradigmi manje prihvaćaju mogućnosti te u manjoj mjeri uviđaju važnost korištenja vanjskoga prostora od odgajatelja koji gaje suvremeni pogled na dijete, njegov odgoj i obrazovanje.</p> <p>Istraživanje je potvrdilo da su odgajatelji koji se priklanjaju suvremenoj obrazovnoj paradigmi ujedno i oni koji u većoj mjeri prihvaćaju i prakticiraju boravak djece na otvorenome. Međutim, istraživanjem se utvrdilo da na te stavove i praksu ne utječe duljina radnoga staža odgajatelja, već prvenstveno njihova razina formalnog obrazovanja. Naime, utvrđeno je da odgajatelji sa završenim preddiplomskim i diplomskim studijem imaju pozitivnije stavove o važnosti boravka djece na otvorenome, te u većoj mjeri osiguravaju kvalitetne uvjete za odvijanje slobodne igre djece na vanjskom prostoru od odgajatelja sa završenom srednjom školom.</p> <p>Ključne riječi: djeca rane i predškolske dobi, obrazovna paradigma, stavovi odgajatelja, učenje na otvorenome</p>
<p>Natalija Lovrić Darko Lončarić</p> <p><i>Učinci aktivnosti u prirodi na neuropsihološke razvojne pokazatelje djece rane i predškolske dobi</i> <i>Effects of outdoor activities on neuropsychological developmental indicators of preschool children</i></p>	<p>Tjelesna aktivnost važan je dio naše svakodnevice. Najviša razina tjelesne aktivnosti javlja se u prirodnom okruženju koji je ispunjen potencijalima za stjecanje izravnih iskustva s prirodnom okolinom. Osnovni cilj rada jeste provesti sistematski pregled suvremenih istraživanja boravka i kretanja u prirodi u kontekstu istraživanja okolina primjerenih za uravnotežen neurokognitivni i psihofizički razvoj djece rane i predškolske dobi. Kako bi se cilj ostvario proveden je sistematski pregled istraživanja. Prikazana su prema zadanim kriterijima odabrana istraživanja na hrvatskom i engleskom jeziku na temu tjelesne aktivnosti djece na vanjskom prostoru te su rezultati usporedno analizirani pri čemu su istaknute sličnosti i razlike između odabranih navedenih istraživanja.</p> <p>Ključne riječi: tjelesna aktivnost; prirodno okruženje; neurokognitivni razvoj; rana i predškolska dob</p>
	<p>Cilj rada bio je utvrditi prevalenciju razine tjelesne aktivnosti odgajatelja u Republici Hrvatskoj i razlike u istoj s obzirom na njihovu kronološku dob, godine radnog staža, stupanj obrazovanja i mjesto rada, a sve sa svrhom unapređenja kvalitete života djece i odraslih. Istraživanje je provedeno na uzorku od 159 odgajatelja iz različitih krajeva Republike Hrvatske.</p>

<p>Bruna Francetić Vilko Petrić Prevalencija razine tjelesne aktivnosti odgajatelja Prevalence of the level of physical activity of educators</p>	<p>Korištena je hrvatska inačica standardizirane verzije upitnika International Physical Activity Questionnaires (IPAQ). Izračunati su osnovni deskriptivni parametri: aritmetička sredina, standardna devijacija te minimalni i maksimalni rezultat. Povezanost između određenih varijabli utvrđena je Spearmanovim koeficijentom korelacije, a za utvrđivanje razlika korišten je Studentov t-test za nezavisne uzorke i ANOVA. Rezultati su pokazali da gotovo 80% odgajatelja ne ispunjava kriterije preporučene razine tjelesne aktivnosti. Najviše su tjelesno aktivni na poslu, a najmanje u prijevozu i tijekom slobodnog vremena. Utvrđena je statistički značajna povezanost između tjelesne aktivnosti i dobi, godina radnog staža, te mjesta rada. Mlađi odgajatelji značajno su više tjelesno aktivni u slobodno vrijeme od onih starije dobi, kao i oni s manje godina radnog staža, dok su odgajatelji koji rade u većem gradu više tjelesno aktivni na poslu, a oni iz manjih gradova više aktivni u kućanskim poslovima. Ključne riječi: tjelesna aktivnost, odgajatelj, kronološka dob, godine radnog staža, stupanj obrazovanja, mjesto rada</p>
<p>Sanja Halar Lidija Vujičić <i>Utjecaj integriranog učenja uz pokret na mijenjanje kulture ustanove</i> <i>The Impact of Integrated Learning with Movement on Changing the Culture of the Institution</i></p>	<p>U ovom radu iznesene su temeljne činjenice koje ukazuju na važnost integriranog učenja uz pokret u ranom i predškolskom odgoju i obrazovanju, koristeći dosadašnja istraživanja i radove različitih autora i praktičara. Svjesni važnosti pokreta u današnje vrijeme, posebno kod djece rane i predškolske dobi, prikazat će se na koji način integrirano učenje uz pokret utječe na razvoj kulture odgojno-obrazovne ustanove i na koji način su ova dva elementa povezana. Svaka ustanova ili organizacija ima svoju kulturu, pa se kroz rad iznose različite teorije o kulturi ustanove, njezinim elementima, načinima na koje se ona može mijenjati i kako se na nju može utjecati. Cilj ovog rada nije stvaranje novih znanja o integriranom učenju i kulturi ustanove, već promišljanje na koji su način ti pojmovi povezani i kakav je njihov međusobni utjecaj. Pregledom istraživanja iz stranih zemalja izdvojene su metode prikupljanja podataka, ciljevi istraživanja i poveznice između dobivenih rezultata istraživanja u svrhu otkrivanja novih, različitih spoznaja u praksi. Može li integriranje pokreta u odgojno-obrazovni rad utjecati na stvaranje pozitivne kulture ustanove ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja? Ključne riječi: integrirano učenje, pokret, dijete, odgajatelj, kultura organizacije, kultura ustanove</p>
<p>Monika Terlević Renata Čepić <i>Vođenje u ustanovama ranoga i predškolskoga odgoja i obrazovanja: između poželjnoga i stvarnoga</i> <i>Leadership in early and preschool education institutions: between the desirable and the real</i></p>	<p>Cilj ovog diplomskog rada bio je istražiti kako ravnatelji percipiraju uvjete i mogućnosti za razvoj profesionalnih kompetencija, kako razumijevaju i doživljavaju svoje vođenje te koje su prepreke učinkovitoj praksi vođenja u hrvatskom kontekstu ranog odgoja, uključujući stjecanje uvida u njihova iskustva vođenja u okolnostima uzrokovanim pandemijom Covid-19 virusne infekcije. Primijenjen je kvalitativan pristup i metoda polustrukturiranih intervjua. Protokol intervjua sastojao se od pitanja svrstanih u četiri skupine istraživačkih problema povezanih s formalnim, neformalnim i informalnim oblicima stjecanja profesionalnih kompetencija ravnatelja, karakteristikama i stilom vlastitog vođenja, ostvarivanjem suradnje i partnerstva u okruženju te izazovima vođenja u vrijeme pandemije. Istraživanje je provedeno na namjernom uzorku od pet ravnatelja ustanova ranoga i predškolskoga odgoja i obrazovanja. Istraživanje je pokazalo da se ne pridaje dovoljno pažnje formalnim i stvarnim kompetencijama za izbor ravnatelja ustanova ranog odgoja u našoj zemlji. Ističe se potreba za profesionalizacijom ravnateljskog poziva, rekonceptualizacijom formalnog obrazovanja ravnatelja, važnost neformalnog obrazovanja putem seminara i radionica te svakodnevnih iskustava u radu, važnost gradnje suradničke kulture s različitim dionicima u odgojno-obrazovnom okruženju te kapaciteta za promjene. Motivacija</p>

	<p>ljudi, neusuglašena vizija te nedostatna financijska sredstva su prepoznate kao najveće prepreke uspostavljanju kvalitetnih suradničkih i partnerskih odnosa. Rad zaključuje kako ključne promjene valja učiniti u području: profesionalnog razvoja ravnatelja i ostalih dionika ustanove, povećanja raspoloživih financijskih sredstava, umrežavanja odgojno-obrazovnih ustanova te promjene ustroja i zakonskih regulativa.</p> <p>Ključne riječi: vođenje, organizacijsko učenje, kvaliteta, ustanove ranoga i predškolskoga odgoja i obrazovanja, kultura učenja, profesionalni razvoj, ravnatelj vrtića</p>
<p>Lara Uzelac Lidija Vujičić</p> <p><i>Odgajatelji u jasličkim skupinama: izazovi i perspektive</i> <i>Educators in Nursery Groups: Challenges and Perspectives</i></p>	<p>Osim osnovnih zadataka njege i brige za djecu rane dobi, kurikulum rada u jasličkoj skupini podrazumijeva zadovoljavanje i poticanje emocionalnog, socijalnog, spoznajnog, tjelesnog i ranog razvoja govora kod djece. Odgajatelj treba kontinuirano stvarati kvalitetno okruženje promatrajući i osluškujući dijete i njegove potrebe. Uvjeti za učenje u okruženju moraju poticati dijete na samostalnost, trebaju biti dinamični, polaziti od djetetovih interesa i neprestano stimulirati njegove potencijale. To je nerijetko proces obilježen brojnim izazovima s kojima se odgajatelji svakodnevno susreću. Stoga se u ovom radu istražuje što sve predstavlja izazov za odgajatelja u jaslicama te se usmjerava na njihovu perspektivu navedenog problema. Podaci su prikupljeni intervjuiranjem odgajatelja u fokus grupama nakon kojih su razgovori transkribirani i analizirani primjenom kvalitativne analize sadržaja.</p> <p>Ključne riječi: izazovi rada u jaslicama, jaslice, odgajatelji, rani odgoj i obrazovanje</p>
<p>Vlasta Draganić Lidija Vujičić</p> <p><i>Dječja participacija u kreiranju prostora življenja u odgojno-obrazovnoj ustanovi</i> <i>The Participation of Children in Creating Living Space in Preschool Institution</i></p>	<p>Postmodernistički pristup gleda na dijete kao važnog i ravnopravnog sudionika u kreiranju okruženja u kojem živi. Upravo jedno od ključnih područja prava sudjelovanja sadržano u Konvenciji o pravima djeteta (1989) jest pravo djeteta na participaciju, tj. na aktivno sudjelovanje u svojem okruženju, regionalnom/nacionalnom/svjetskom, koja ga pripremaju za aktivnog građanina u budućnosti. Drugim riječima, prema Konvenciji, dijete ima pravo na slobodno izražavanje svojih stavova o svim stvarima koje se na njega odnose. Koliko uistinu djeca žive svoja prava u odgojno - obrazovnim ustanovama ili su ona uglavnom na deklarativnoj razini, pitanje je koje u suvremenom svijetu sve više zaokuplja politiku i praksu ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja. Tako je sam pojam participacije djece postala tema o kojoj se mnogo govori i često ju se ističe u odgojno-obrazovnoj praksi, dok, s druge strane, brojna literatura naglašava upravo nedostatak dječje participacije u istraživanjima s djecom u odgojno-obrazovnim ustanovama. Upravo etnografski zapisi i reflektivna praksa pomažu odgajateljima u otkrivanju dječje perspektive. To je ključno za shvaćanje djeteta kao (su)kreatora u kreiranju i oblikovanju prostorno-materijalnog okruženja, čime se osigurava pravo djeteta na izražavanje i uvažavanje njegovih stavova. Stoga je namjera ovoga rada osvijestiti važnost i pravo djeteta na odlučivanje o svim pitanjima značajnima za njegov život pa tako i za kreiranje prostora u kojem svakodnevno boravi.</p> <p>U radu je prikazano akcijsko istraživanje s elementima etnografskoga pristupa s ciljem povećanja participacije djece u kreiranju prostora življenja u odgojno-obrazovnoj ustanovi tj. povećanja prava na suodlučivanje o pitanjima koja se odnose na njih u ovom slučaju o kreiranju prostora življenja u odgojno-obrazovnoj ustanovi. U istraživanju sudjeluju četiri odgojno-obrazovne skupine djece u dobi od dvije do četiri godine života i njihova četiri odgajatelja. Sukladno tome tijekom samog istraživanja pratit će se reflektivna praksa odgajatelja s ciljem uvida u odgajateljevu promjenu slike o djetetu.</p>

	Ključne riječi: akcijsko istraživanje, dječja participacija, dječja perspektiva, istraživanja s djecom, kreiranje prostora, reflektivna praksa, slika o djetetu
--	---

Moderatori: Dunja Anđić i Sanja Vranić	Sekcija -D-
<u>Poveznica za pristup Sekciji D</u>	
Ime i prezime diplomanta Ime i prezime mentora Naslov diplomskoga rada	Sažetak i ključne riječi

<p>Adriana Šimunović Željka Ivković Hodžić</p> <p><i>Dječja perspektiva o ljubavi</i> <i>Children's perspective on love</i></p>	<p>Unatoč brojnim istraživanjima na temu ljubavi, zastupljenost djece kao subjekata je ostala mala i time zanimljiva, neistražena niša za istraživanje o emocijama, odnosno ljubavi iz sociološke perspektive. Kako bi ispitali dječju perspektivu ljubavi, kvalitativnim pristupom su provedeni polustrukturirani intervjui s devetero djece u dobi od 5 do 10 godina, na području grada Rijeke i Zagreba. Na temelju istraživačkih pitanja (Što za djecu znači obitelj i je li još uvijek prisutna tradicionalna obitelj u suvremenom društvu?, Kako djeca percipiraju sebe u društvu, a kako odrasle?, Koje razlike primjećuju između djece i odraslih?, U kojem je obliku prisutan pojam ljubavi kod djece?) izdvojene su 3 kategorije: obitelj, djetinjstvo i ljubav. Rezultati su pokazali kako djeca imaju realističan stav o ljubavi, shvaćaju da se na njoj treba raditi i razvijati ju te kako su razmirice sastavni dio odnosa, a ne nedostatak ljubavi. Time se ukazuje kako djeca imaju bitnu ulogu u društvu te dječja istraživanja mogu značajno doprinijeti boljem razumijevanju njihovog kompleksnog, ali jedinstvenog načina razmišljanja.</p> <p>Ključne riječi: emocije, ljubav, obitelj, djetinjstvo, istraživanja s djecom</p>
<p>Valentina Horak Sanja Vranić</p> <p><i>Preslikavanja ravnine u početnoj nastavi Matematike</i> <i>Geometric Transformations in Primary Education Mathematics</i></p>	<p>Prije nego što ih se nauči konceptu simetrije, rotacije i translacije djeca ih intuitivno upoznaju kroz svakodnevno iskustvo.</p> <p>Cilj rada je dati pregled dosadašnjih istraživanja kako se navedeni koncepti razvijaju te navesti prijedloge dobre prakse za njihovo uvođenje u početnoj nastavi matematike.</p> <p>Ključne riječi: simetrija, rotacija, translacija, geometrija, početna nastava matematike</p>
<p>Teodora Tomić, Neva Slani</p> <p><i>Oblik i prostor u početnoj nastavi matematike</i> <i>Shape and space in the early teaching of mathematics</i></p>	<p>Oblici u prostoru nalaze se svuda oko nas i predstavljaju prva iskustvena učenja prilikom dječje igre. Radom je prikazan položaj sadržaja o oblicima i prostoru u kurikulumu razredne nastave te su dani primjeri kojima možemo razvijati geometrijsko mišljenje. Rad s oblicima u prostoru potiče geometrijsko mišljenje/prostorno rasuđivanje i sposobnosti vizualizacije koje su prijeko potrebne za razumijevanje matematičkih sadržaja, kao i sadržaja ostalih nastavnih predmeta te njihovo međusobno povezivanje. Navedene su geometrijske sposobnosti potrebne i za daljnje školovanje i cjeloviti razvoj jedinice. Motiv za pisanje ovog rada je potaknuti sve učitelje, nastavnike i didaktičare da razumiju i slijede razvoj geometrijskog mišljenja njihovih učenika te spoznajni put učenika od iskustvenog prema apstraktnog s ciljem da im olakšaju i da ih motiviraju za daljnje školovanje.</p>

	<p>Ključne riječi: oblik i prostor, geometrijsko mišljenje, prostorno rasuđivanje, sposobnosti vizualizacije</p>
<p>Irma Rizvić Vilko Petrić</p> <p><i>Analiza baterija testova za mjerenje tjelesne spremnosti u odgojno-obrazovnom sustavu</i> <i>Analysis of batteries of tests for measuring physical fitness in the educational system</i></p>	<p>Cilj istraživanja bio je napraviti sustavan pregled i analizu postojećih baterija testova za mjerenje tjelesne spremnosti u kineziološkoj edukaciji po domenama te utvrditi kvalitativne razlike između istih. Želi se odrediti složenost i zastupljenost određenih testova, vremenski angažman potreban za provedbu istih te utvrditi jesu li testovi usmjereni zdravstvenom fitnessu ili maksimalnom sportskom doseg. Za utvrđivanje razlika između varijabli korištena je metoda sadržaja, odnosno između frekvencija, korišten je Hi-kvadrat test. Statistička značajnost testirana je na razini $p < 0.05\%$. Pomoću metode sadržaja izdvojene su dostupne baterije testova: Alpha-Fit, Eurofit, Fitnessgram, Norme i Crofit. Analizirano je 35 pronađenih testova te su testovi iz svake domene kodirani i analizirani na temelju varijabli. Uzorak varijabli čine naziv baterije testova, prostor, pomagala, vrijeme, izvedbe i rezultat. Rezultati ukazuju da postoji značajna razlika u zastupljenosti broja domena za mjerenje tjelesne spremnosti učenika među analiziranim baterijama testova. Također, pokazuju da postoji razlika u karakteristikama testova unutar svake domene tjelesne spremnosti.</p> <p>Ključne riječi: tjelesna spremnost, baterije testova, odgojno-obrazovni sustav, učenik</p>
<p>Jelena Gunc Dunja Anđić</p> <p><i>Kako istražuju učenici? Istraživački pristup u nastavi prirode i društva u nižim razredima osnovne škole</i> <i>How Do Pupils Research? Research Approach in Teaching Nature and Society School Subject In The Lower Grades Of Primary School</i></p>	<p>Istraživački pristup novi je metodološki pristup koji se pojavljuje u Kurikulumu nastavnog predmeta priroda i društvo kojim se potiče samostalno učeničko istraživanje, otkrivanje, zaključivanje i dolaženje do spoznaja. Primjena istraživačkog pristupa podrazumijeva aktivnu ulogu učenika te je zato neizostavan dio suvremeno orijentirane nastave prirode i društva. Cilj rada je bio istražiti što i kako učenici istražuju u nastavi prirode i društva tijekom provedbe istraživačkog pristupa. Cilj je također bio ispitati procjene i stavove učitelja o nastavnoj praksi, odnosno o provedbi istraživačkog pristupa. S obzirom na navedeno, svrha istraživanja bila je pružiti uvid u nastavnu praksu učitelja razredne nastave u provedbi istraživačkog pristupa u nastavi prirode i društva. Istraživanje je provedeno online, putem online anketnog upitnika (Google forms), a u istraživanju su sudjelovali učitelji, $N=60$, razredne nastave iz Primorsko – goranske i Međimurske županije. Anketnim upitnikom ispitivali su se stavovi učitelja prema istraživačkom pristupu, primjena oblika i metoda rada tijekom provedbe istraživačkog pristupa, poučavanje nastavnih sadržaja prirode i društva primjenom istraživačkog pristupa, učestalost provedbe istraživačkog pristupa, važnost uloge učitelja u provedbi istraživačkog pristupa, utjecaj provedbe istraživačkog pristupa na cjelokupni učenički razvoj, povezanost stavova prema istraživačkom pristupu s učestalosti provedbe istraživačkog pristupa te povezanost stavova prema istraživačkom pristupu s preprekama koje se javljaju tijekom provedbe istog. Rezultati istraživanja su ukazali kako učitelji imaju pozitivne stavove prema primjeni istraživačkog pristupa, da su motivirani za provedbu te da često primjenjuju istraživački pristup u nastavi prirode i društva. Istraživanje je također ukazalo na to da se svi sadržaji prirode i društva poučavaju primjenom istraživačkog pristupa, ali u nejednakoj mjeri. Usprkos tome, istraživanje je pokazalo kako učitelji vlastitu ulogu u primjeni istraživačkog pristupa smatraju važnom te da primjena istraživačkog pristupa djeluje pozitivno na cjelokupni učenički razvoj. Dobiveni rezultati istraživanja ukazali su i na to kako ne postoji povezanost između stavova prema istraživačkom pristupu i učestalosti provedbe istraživačkog pristupa, ali da postoji povezanost između stavova i prepreka</p>

	<p>koje se javljaju tijekom provedbe istraživačkog pristupa u nastavi prirode i društva. U konačnici, rezultati su ukazali kako se istraživački pristup i dalje nedostavno provodi, kako prepreke za njegovu provedbu uistinu postoje te da učitelji smatraju kako ne posjeduju dovoljno znanja i kompetencija za njegovu provedbu.</p> <p>Ključne riječi: istraživački pristup, nastava prirode i društva, oblici i metode rada, pozitivan utjecaj, prepreke, učestalost provedbe</p> <p>Key words: inquiry-based learning, teaching nature and society, forms and methods of work, positive impact, obstacles, frequency of implementation</p>
<p>Lucija Petračić Zlata Tomljenović</p> <p><i>Arhitektura i dizajn osnovnih škola u Republici Hrvatskoj Architecture and Design of Elementary Schools in the Republic of Croatia</i></p>	<p>U radu se razmatra arhitektura osnovnih škola u Hrvatskoj s likovno-estetskog aspekta i s naglaskom na suvremena arhitektonska ostvarenja. Vanjski i unutarnji prostor osnovnih škola trebali bi estetski i funkcionalno zadovoljavati najviše standarde struke. Prostor u kojemu učenici i djelatnici borave trebaju svojim oblikovnim konceptom biti poticajni i ugodni za boravak i učenje. U istraživačkom dijelu dokumentacijskom će se metodom dobiti pregled građevina osnovnih škola izgrađenih posljednjih nekoliko desetljeća. Analizirat će se njihove likovno-estetske značajke, navesti prednosti i eventualni nedostaci u odnosu na tradicionalniju osnovnoškolsku arhitekturu te se usporediti s najboljim svjetskim postignućima na ovom području.</p> <p>Ključne riječi: arhitektura, dizajn, likovna kultura, osnovna škola, učenik</p>
<p>Nenad Jakopec Anita Zovko i Nataša Vlah</p> <p><i>Samoprocjena kompetencija pomoćnih odgojno-obrazovnih djelatnika — pomoćnika u nastavi za rad s učenicima s teškoćama u razvoju Self-assessment of competences of teaching assistants for working with students with developmental disabilities</i></p>	<p>Uključivanje učenika s teškoćama u razvoju kao punopravnih dionika u redovni odgojno-obrazovni sustav dio je opće prihvaćene paradigme suvremenog odgoja i obrazovanja dostupnog svima. Obrazovna inkluzija naglašava važnost individualizacije odgojno-obrazovnog procesa prilagođenog pojedincu, odnosno njegovim mogućnostima. U tom kontekstu, ona ujedno podrazumijeva i novi(ji) oblik podrške uključivanju učenika s teškoćama u razvoju u vidu podrške pomoćnih odgojno-obrazovnih djelatnika — pomoćnika u nastavi koji u hrvatskim školama rade već niz godina. Ovaj rad analizira percipiranu kompetentnost pomoćnih odgojno-obrazovnih djelatnika – pomoćnika u nastavi za rad s učenicima s teškoćama u razvoju prema šest skupova kompetencija koje propisuje standard zanimanja upisan u Registar Hrvatskog kvalifikacijskog okvira. U radu se ispituju razine percipirane kompetentnosti pomoćnika u nastavi zaposlenih u odgojno-obrazovnim ustanovama u Republici Hrvatskoj, analizira postoji li povezanost između percipirane kompetentnosti pomoćnika u nastavi za rad s učenicima s teškoćama u razvoju i završene edukacije/programa osposobljavanja za rad te utvrđuje postoje li razlike u percipiranoj kompetentnosti pomoćnika u nastavi zaposlenih u sustavu redovnog obrazovanja i posebnog obrazovanja u šest skupina kompetencija prema standardu zanimanja. Istraživanje je provedeno na uzorku od 60 pomoćnika u nastavi zaposlenih u hrvatskim osnovnim, srednjim školama te centrima za odgoj i obrazovanje tijekom svibnja, lipnja i srpnja 2021. godine. Rezultati istraživanja pokazuju da se pomoćnici u nastavi općenito smatraju kompetentnima za obavljanje poslova iz svoje domene prema svim skupovima kompetencija (propisanih standardnom zanimanja), no da ne postoji povezanost između završene edukacije (pripreme za rad) i percepcije više (razine) kompetentnosti u radu s učenicima s teškoćama u razvoju. Jednako tako, rezultati upućuju na postojanje statistički značajne razlike između percipirane kompetentnosti pomoćnika u nastavi zaposlenih u redovnom sustavu odgoja i obrazovanja u odnosu na one zaposlene u centrima za odgoj i obrazovanje u trećoj skupini kompetencija koja se odnosi na pružanje osnovne potpore u komunikaciji s učenicima s teškoćama u razvoju.</p>

	<p>Ključne riječi: obrazovna inkluzija, pomoćni odgojno-obrazovni djelatnici, pomoćnici u nastavi, profesionalne kompetencije</p>
<p>Josipa Kelek, Biljana Trajkovski</p> <p><i>Vrednovanje atletskih motoričkih dostignuća u Tjelesnoj i zdravstvenoj kulturi u razrednoj nastavi</i></p> <p><i>Evaluation of athletic motor achievements in the teaching of Physical Education and Health in Primary Education</i></p>	<p>Vrednovanje se u nastavi Tjelesne i zdravstvene kulture provodi kontinuirano kroz godinu, i iz tog razloga je vrlo važno. Kriteriji vrednovanja učeničkih postignuća trebaju se prilagođavati sposobnostima učenika kako bi svaki učenik imao jednaku priliku ostvariti najbolje rezultate. Cilj rada bio je postaviti kriterije vrednovanja motoričkih dostignuća učenika kod testa skoka u dalj iz mjesta. Kriterije vrednovanja bilo je potrebno postaviti na temelju rezultata učenika razredne nastave te utvrditi razlike rezultata prema dobi i spolu učenika. Motorička postignuća čine jedan veliki dio elemenata ocjenjivanja u tjelesnoj i zdravstvenoj kulturi. Motorička postignuća definiraju se kao spoj motoričkih znanja i sposobnosti, odnosno funkcionalnih sposobnosti te imaju cilj postizanja najboljeg mogućeg postignuća svakog pojedinca. Motorička postignuća ovisna su o motoričkim sposobnostima, odnosno snazi, brzini, koordinaciji, preciznosti, fleksibilnosti i brzini. Na motorička postignuća se iz tog razloga može utjecati raznim vježbama, igrama, poligonima i štafetama kojima se utječe na razvoj motoričkih sposobnosti. Uzorak ispitanika činilo je 157 učenika razredne nastave u dobi od 7 do 11 godina (94 dječaka i 63 djevojčice). Uzorak varijabli činio je test skoka u dalj iz mjesta kojim se provjerava eksplozivna snaga nogu, koja označava sposobnost aktiviranja maksimalnog broja motoričkih jedinica u jedinici vremena kod realizacije jednostavnih motoričkih struktura. Dobiveni rezultati potvrdili su hipoteze da postoje razlike u rezultatima između učenika u testu skoka u dalj iz mjesta s obzirom na spol i dob. Iz toga slijedi kako je vrlo važno da učitelji sve više ubacuju atletske sadržaje u nastavu tjelesne i zdravstvene kulture kako motorička postignuća učenika ne bi opadale u budućnosti.</p> <p>Ključne riječi: motorička postignuća, atletika, spol, dob, skok u dalj iz mjesta</p>
<p>Sara Fumis Biljana Trajkovski</p> <p><i>Analiza projekta Rijeka pliva u funkciji svladavanja plivačkog znanja</i></p> <p><i>Analysis of the project „Rijeka swims“ in the function of mastering swimming knowledge</i></p>	<p>Cilj ovog rada jest, na temelju prikupljenih podataka, utvrditi koliki je broj učenika obuhvaćeno obukom neplivača u gradu Rijeci; koliki je udio neplivača među učenicima drugih razreda u 23 osnovne škole u gradu Rijeci i koliki je postotak učenika naučilo plivati nakon 10+ sati obuke plivanja. Uzorak ispitanika činilo je od 2008. godine do 2012. godine 4 127 učenika drugih razreda iz svih osnovnih škola u gradu Rijeci. Ispitanici su testirani tijekom prvog sata obuke plivanja te su na temelju rezultata podijeljeni u skupine A, B i C, ovisno o njihovom plivačkom predznanju, a na zadnjem satu je slijedilo finalno provjeravanje. Kako bi se ispitalo jesu li svi učenici drugih razreda u gradu Rijeci obuhvaćeni projektom „Rijeka pliva“ od 2008. do 2012. godine, koristio se sljedeći kriterij: broj upisanih učenika drugih razreda u gradu Rijeci u školskim godinama 2008./2009., 2009./2010., 2010./2011. i 2011./2012. prema Nacrtima prijedloga mreže osnovnih škola u gradu Rijeci, a kriterij koji se koristio za procjenu plivačkog znanja na inicijalnom i finalnom testiranju je bio sljedeći: 1 – ne zna plivati (neplivač) i 2 – zna plivati (plivač). Iz pregleda izvješća o provođenju projekta „Rijeka pliva“ proizlazi kako su svi učenici drugih razreda u gradu Rijeci bili obuhvaćeni u obuci neplivača u razdoblju od 2008. do 2012. godine. Također, uvidom u dokumentaciju vidljivo je kako nisu sva djeca u gradu Rijeci nakon obuke neplivača naučila plivati. Zaključak ovog diplomskog rada je da je obuka neplivača nužna posebno zbog specifičnosti kraja u kojem živimo. Uvrštavanjem obuke neplivača u školski kurikulum, može se uspješno otkloniti plivačka nepismenost.</p>

	<p>Ključne riječi: obuka neplivača, plivanje, kriteriji usvojenosti znanja plivanja</p>
<p>Tena Pejčić, Biljana Trajkovski</p> <p><i>Vrednovanje motoričkih dostignuća u Tjelesnoj i zdravstvenoj kulturi u razrednoj nastavi</i> <i>Evaluation of motor achievements in Physical and Health Culture in the Primary Education</i></p>	<p>Cilj pisanja ovog diplomskog rada je utvrditi razine motoričkih dostignuća učenika nižih razreda osnovne škole te ponuditi načine i postupke vrednovanja motoričkih dostignuća u razrednoj nastavi. Uzorak ispitanika činilo je 154 učenika nižih razreda osnovne škole. Uzorak varijabli činilo je 5 testova za provjeravanje biotičko motoričkih znanja: poligon biotičko motoričkih znanja za savladavanje prepreka, poligon biotičko motoričkih znanja za savladavanje prostora, poligon biotičko motoričkih znanja za savladavanje otpora, poligon biotičko motoričkih znanja za manipuliranje objektima rukom i poligon biotičko motoričkih znanja za manipuliranje objektima nogom. Testovi su osmišljeni tako da su učenicima svi elementi bili unaprijed poznati te je kompleksnost poligona bila prilagođena dobi učenika. Svaki učenik je svaki poligon prešao dva puta te su se oba rezultata mjerila i zapisivala. Prilikom obrade podataka utvrđena je razlika među učenicima po dobi i po spolu. Zaključeno je kako je vidljiva statistička razlika između učenika različite dobi. Što su učenici stariji, treba im manje vremena za prelazak poligona. Vidljiva je i razlika između dječaka i djevojčica, tj. razlika po spolu učenika. Dječaci su postigli bolje rezultate u poligonima biotičko motoričkih znanja za savladavanje prepreka, za savladavanje prostora, za manipuliranje objektima rukom i za manipuliranje objektima nogom. Djevojčice su postigle bolji rezultat samo u poligonu biotičko motoričkih znanja za savladavanje otpora. Proučavajući rezultate učenika s obzirom na razred, ponudila sam moguće načine vrednovanja njihovih rezultata. Za svaki razred sam ponudila moguće norme te ih objasnila. Zaključak ovog diplomskoga rada je da su motorička dostignuća jedna od najkompleksnijih kategorija za vrednovanje u nastavi. Vrlo je bitno učenike redovito pratiti i provjeravati kako bismo ih kvalitetno usmjerili i na kraju ocijenili.</p> <p>Ključne riječi: motorička dostignuća, poligoni, vrednovanje, dob, spol</p>